

Marató de problemes. Problema 112

Francesco Virgolini

Fiñáuuuuu

En Dani Quiles, després de veure un òrdago a petites amb pito pito tres tres i perdre'l per no ser mà (ya me joderia), va a la sala cfis a ofegar les seves penes en problemes del seu professor de problemes de GD: Charles Census. Mentre revisa els apunts de teoria, es fa la

Pregunta 1. *És la lletra de James Loving lo pitjor d'aquesta assignatura?*

Resposta. No. És bastant pitjor com en Charles Census evita fer la seva feina amb un mecanisme que alhora posa als alumnes a competir per nota de forma salvatge, sense estar preestablert el mode en que es fa i dient que *bé, ja veurem*. A més, entre anar a una classe d'en Census o que un tractor em trepitji el dit gros del peu, em faria dubtar molt, si el peu dret o l'esquerra. \square

Aleshores, en Dani Quiles, que tot i ser el protagonista del problema no és qui el redacta (Dani, espavila, cabrón), veu al corrector d'aquest problema. I és clar, una concentració de bellesa tant elevada li fa tenir una idea feliç.

Idea feliç 1. *Es compleix, per tot $n \geq 1$, que*

$$b_n = \left(\prod_{i=1}^n a_i \right) \left(3 - 2 \sum_{i=1}^n \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i} \right)$$

Demostració. Ah, Dani, això és trivial per inducció¹². Mira, el cas $n = 1$ es compleix trivialment

$$LHS = b_1 = \left(\prod_{i=1}^1 a_i \right) \left(3 - 2 \sum_{i=1}^1 \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i} \right) = a_1 \left(3 - 2 \frac{1}{a_1} \right) = 1(3 - 2) = 1 = RHS$$

Ara, per hipòtesis d'inducció, assumeixes que és cert fins a $n - 1$, i veus que

$$\begin{aligned} b_n &= b_{n-1} a_n - 2 = \left(\prod_{i=1}^{n-1} a_i \right) \left(3 - 2 \sum_{i=1}^{n-1} \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i} \right) a_n - 2 \frac{a_1 \cdots a_n}{a_1 \cdots a_n} \\ &= \left(\prod_{i=1}^n a_i \right) \left(3 - 2 \sum_{i=1}^{n-1} \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i} - \frac{2}{a_1 \cdots a_n} \right) = \left(\prod_{i=1}^n a_i \right) \left(3 - 2 \sum_{i=1}^n \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i} \right) \end{aligned}$$

\square

Tot ja va ser molt ràpid. Els qui eren presents a la sala CFIS no són capaços de trobar paraules que descriguin la velocitat a la qual aquest membre de Francesco Virgolini resolva el problema. Era inexplicable. Els dos Rayo McQueen a la sala, quan vinguin els anys, i amb els anys la calma, seràn capaços de reflexionar sobre l'impressionant demostració de velocitat del Quiles. Fins i tot els del màster van deixar de cridar.

Idea feliç 2. $S = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{1}{a_1 \cdots a_i} \leq \frac{3}{2}$ *i per tant convergeix.*

Demostració. Saps que $b_n > 0$ per definició. A més, com $a_i > 0$, aleshores $\prod_{i=1}^n a_i > 0$ Per tant,

$$\left(3 - 2 \sum_{i=1}^n \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i} \right) > 0 \iff \frac{3}{2} > \sum_{i=1}^n \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i}$$

Ara, t'és suficient amb prendre el límit per $n \rightarrow \infty$ per obtenir l'expressió desitjada \square

¹Si, parla amb ell mateix

²En realitat no ho se, sorry Dani

Sigui $Q = \sup_{n \geq 1} \{b_n\}$ amb Q de Quiles, que és real i està ben definida per estar $(b_n)_{n \geq 1}$ estar fitat. En Dani culmina aquest moment de lucidesa (recordem, provocat per tu, corrector, guapo!) de la següent manera:

Idea feliç 3. $S = \frac{3}{2}$

Demostració. Com S convergeix per la idea feliç anterior, sabem que $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{a_1 \cdots a_n} = 0$. Aleshores, Dani, com saps que $0 < b_n \leq Q$ i pots fer el següent:

$$0 < \left(\prod_{i=1}^n a_i \right) \left(3 - 2 \sum_{i=1}^n \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i} \right) \leq Q \iff 0 < \left(3 - 2 \sum_{i=1}^n \frac{1}{a_1 a_2 \cdots a_i} \right) \leq \frac{Q}{a_1 \cdots a_n}$$

Ara, prens límit per n tendint a infinit i

$$0 \leq 3 - 2 \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \frac{1}{a_1 \cdots a_i} \leq Q \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{a_1 \cdots a_n} = Q \cdot 0 = 0$$

Pel Teorema del Sandvitx, és evident que

$$3 = 2 \sum_{i=1}^{\infty} \frac{1}{a_1 \cdots a_i} = 2S$$

□

En Dani, està molt content, i es posa a escriure tot el que hi aquí però sense la història supèrflua que m'esforço en escriure perquè soc un puto pesat. I quan ho va a penjar... Sorpresa! El Civit ja havia penjat la solució en un moment on en va pujar un nombre no numerable. Deixem [aquí](#) la cara que se li queda al Dani. Però tu, corrector, sents compassió per ell (per l'equip) i li poses un 7.